

Κρυφοκοιτάζω στα ημερολόγια των αγοριών.

Μια τέλεια μέρα που πήγε στράφι.

Γεια! Είμαι ο Μάρκος. Σήμερα για άλλη μια φορά μίσησα το σχολείο και τους συμμαθητές μου! Όλοι τους είναι απαίσιοι και αχώνευτοι και τέλος πάντων εύχομαι όλα αυτά που μου κάνουν να τα βρουν μπροστά τους μια μέρα. Φαντάζομαι ότι δεν έχω γίνει και πολύ συμπαθής σε εσάς με όλα αυτά που ξεστομίζω, αλλά είναι η πικρή πικρή αλήθεια. Αλλά ας πάρω τα πράγματα από την αρχή, για να καταλάβετε κι εσείς τι γίνεται.

Σήμερα η δασκάλα μας είχε τη φαινή ιδέα να παίξουμε ένα παιχνίδι. Μόλις το άκουσα, χάρηκα, γιατί όταν παίζουμε τα παιδιά συνήθως ξεχνιούνται και δε μου φέρονται τόσο απαίσια όσο τις υπόλοιπες φορές. Που λέτε λοιπόν, προτού κατεβούμε κάτω στην αυλή, μας εξήγησε πώς ακριβώς παίζεται αυτό το παιχνίδι. Αρχικά έδωσε στον καθένα μας το όνομα ενός φρούτου. Κάποιοι είχαμε το ίδιο. Έπειτα μας είπε πως θα φτιάχναμε ένα κύκλο και κάθε φορά που θα φώναζε το φρούτο μας θα έπρεπε να πάμε στην απέναντι μεριά του κύκλου μιμούμενοι την κίνηση κάποιου ανθρώπου ή ζώου. Ας πούμε της μπαλαρίνας, του κουτσού και άλλα. Εγώ είχα ήδη σκεφτεί να κάνω του μεθυσμένου, αλλά τελικά ποτέ δε φτάσαμε ως εκεί. Και να γιατί:

Κατεβήκαμε όλοι κάτω ήσυχα, για να μην ενοχλήσουμε κανένα και νευριάσουμε τη δασκάλα (και μας ανεβάσει πάνω – όπως κάνει όταν νευριάζει). Έπειτα πιαστήκαμε όλοι σε κύκλο. Όλοι... τρόπος του λέγειν δηλαδή... πιάστηκα που λέτε με τη Σοφία και δίπλα μου είχα το Σωκράτη. Του δίνω το χέρι μου, μα αυτός έκανε πως δεν το έβλεπε. Η δασκάλα μου ήταν απασχολημένη με κάποια άλλα παιδιά που μάλωναν κι έτσι δεν το πρόσεξε. Εγώ του ξανάπλωσα το χέρι μου και ο Σωκράτης το έβαλε επιδεικτικά κάτω από τη μασχάλη του, αρνούμενος να μου το δώσει. Αρχισα να του λέω χαμηλόφωνα-μη μας πάρει χαμπάρι η δασκάλα – να μου το δώσει, αλλά αυτός το χαβά του! Εντέλει η δασκάλα μας πρόσεξε.

—Εσείς γιατί δεν πιαστήκατε ακόμα; Ρώτησε με το γλυκό της ύφος που προμηνύει φασαρίες.

Κανένας μας δεν απάντησε και όλοι γύρισαν στο μέρος μας και κοιτούσαν.

—Λοιπόν; Θα πιαστείτε να αρχίσουμε το παιχνίδι ή να πάμε πάνω να κάνουμε μαθηματικά;

Και τότε έσκασε η βόμβα που φοβόμουν τόση ώρα.

—Δε θέλω να πιαστώ με τον Εμετό, κυρία!

Όλοι άρχισαν να γελάνε σαν τρελοί και η δασκάλα μας έγινε πιο κόκκινη και από τη φανέλα του Ολυμπιακού που έχω κρεμασμένη στο δωμάτιό μου!

Φυσικά παιχνίδι δεν παίξαμε και από πάνω έχω και 15 προβλήματα να λύσω στα μαθηματικά.

Τώρα θα μου πείτε γιατί όλο αυτό. Αυτό είναι το δράμα μου τα τελευταία 5 χρόνια

Πριν από 5 χρόνια, ήμουν ακόμα στο νηπιαγωγείο και φίλος με όλα τα παιδιά, είχα κολλήσει μια ίωση. Εξαιτίας αυτής της βρωμοίωσης έτυχε να κάνω πολλές φορές εμετό μέσα στην τάξη. Από τότε είμαι ο Εμετός, ή Μετ όπως με φωνάζει ο Φίλιππος, ο μάγκας της τάξης.

Δράμα, σας λέω, δράμα...

Η μαμά, όταν με είδε το μεσημέρι κατάλαβε αμέσως ότι κάτι τέτοιο είχε συμβεί και την άκουσα μετά να λέει στον μπαμπά ότι ίσως θα ήταν καλή ιδέα να μου αλλάξουν σχολείο.

Όσο κι αν σας φαίνεται περίεργο, αυτή η προοπτική είναι πολύ θλιβερή. Γιατί όπως και να το κάνουμε, με τους συμμαθητές μου είμαστε μαζί από τα νήπια. Τους έχω συνηθίσει κι ας μου φέρονται απαίσια. Κι επίσης, το βράδυ κρυφά στις σκέψεις μου, που κανένας δεν μπορεί να τις διαβάσει, φαντάζομαι ότι είμαστε όλοι φίλοι και με συμπαθούν και παίζουμε όλοι μαζί...γιατί κατά βάθος τους αγαπώ όλους τους συμμαθητές μου...ακόμα κι έτσι.

Γεια! Είμαι ο Σωκράτης. Σήμερα η μέρα ήταν απάισια. Δεν ξεκίνησε έτσι βέβαια. Όλα ήταν μια χαρά , στα μαθήματα τα πήγαμε πολύ καλά και η δασκάλα για επιβράβευση μας κατέβασε κάτω στην αυλή για παιχνίδι. Πολύ την πάω την κυρία όταν κάνει κάτι τέτοια ξαφνικά.

Επρεπε να φτιάξουμε έναν κύκλο για το παιχνίδι και φυσικά να πιαστούμε χέρι χέρι. Τι το ήθελε κι αυτή! Δίπλα μου είχα τον Εμετό, δηλαδή το Μάρκο. Τον λέμε έτσι γιατί στα νήπια έκανε κάθε μέρα εμετό ή κάτι τέτοιο, δεν ξέρω ακριβώς, γιατί εγώ ήρθα σε αυτό το σχολείο στη Β΄ τάξη.

Προσωπικά δεν έχω κάτι μαζί του, μα ο Φίλιππος από απέναντι έκανε συνεχώς γκριμάτσες αηδίας μόλις είδε το Μάρκο δίπλα μου. Ο Φίλιππος είναι ο αρχηγός μας. Όλοι τον ακούμε γιατί... εεε δεν ξέρω γιατί, χωρίς ιδιαίτερο λόγο... πάντως τον ακούμε και φοβόμαστε πολύ την κριτική του. Αν σε διαγράψει ο Φίλιππος , σε διέγραψε όλο το σχολείο. Είσαι ένα μηδέν.

Ο Μάρκος μου έλεγε συνεχώς να του δώσω το χέρι μου και ο Φίλιππος από απέναντι έκανε τάχα πως ξερνάει... Τι να κάνω κι εγώ , έβαλα το χέρι κάτω από τη μασχάλη μου και έμεινα έτσι μέχρι που ήρθε η δασκάλα και και έγινε ο κακός χαμός.

Τώρα σας αφήνω γιατί έχω και 15 προβλήματα μαθηματικών να λύσω. Ας το έδινα το βρωμόχερό μου και ας με κορόιδευε ο Φίλιππος όσο ήθελε. Τώρα θα μπορούσα να πήγαινα με την αδερφή μου σινεμά, αντί να λύνω τα δυσκολότερα προβλήματα του πλανήτη!

Ασκήσεις

1. Να χαρακτηρίσεις:

- Τον Μάρκο: _____
- Τον Σωκράτη: _____
- Τον Φίλιππο: _____

2. Τι εμπόδισε τον Σωκράτη να δώσει το χέρι του στον Φίλιππο;

3. Πώς θα μπορούσε να αποδυναμωθεί ο Φίλιππος;

4. Βρέθηκες ποτέ σε δίλημμα να κάνεις κάτι επειδή φοβόσουν την κριτική κάποιου;

5. Υπάρχουν πράγματα στην τάξη που θα ήθελες να αλλάξουν απέναντι σε σένα ή σε κάποιον συμμαθητή-συμμαθήτριά σου;

Όνομα : _____